

[Gørt Petersen.]

samarbejder med, gør det. Misbrug derved, at efterretningstjenesten eller dens eventuelle private anhang lader sig bruge politisk, sådan som det helt klart skete i 1948-63 og efter min bedste overbevisning er sket ved flere senere lejligheder.

I forbindelse med politisk misbrug kan jeg ikke lade være med at citere, hvad den daværende socialdemokratiske ordfører, hr. Kjeld Olesen, sagde i 1969 om Kejsergadesagen, om trotylsagen fra Århus og beslaglæggelsen af to tidsskrifter — jeg citerer fra Folketingstidende 1969-70, sp. 1350:

„De ministre, der har været impliceret, synes øjensynlig selv, at der har været handlet helt korrekt og fornuftigt. Heri er jeg ganske uenig. Tværtimod har der været tale om en umådeholden dramatik; udtalelserne ved trotylsagens start gav indtryk af en sag af langt farligere dimensioner end det, vi senere fik fortalt, og der synes i det hele taget at være handlet temmelig panikagtigt.“

Jeg var helt enig med hr. Kjeld Olesen dengang i denne bedømmelse, blot med det ene forbehold, at jeg ikke tror, at store kloge mænd som ansvarlige ministre handler panikagtigt i en sådan situation. Nej, de misbruger efterretningstjenesten, og den lader sig misbruge.

Netop på grund af denne uundgåelige fare for misbrug kunne justitsministeren dog i det mindste indrømme, at denne fare eksisterer, om ikke andet som følge af den nødvendige arbejdsform. Jeg kan ikke slå mig til tåls med de sædvanlige forsikringer om, at alt nu er i den bedste orden, heller ikke de forsikringer, som forekommer i hr. Hjortnæs' dagsorden, som jeg af den grund må afvise. Det, som er kommet frem om „blikkenslagerbandens“ eller „blikkenslagerfirmaets“ aktivitet i 15 lange år, ikke som følge af ansvarlige myndigheders vilje til at stå til regnskab, men som følge af en vågen presses indsats, fortæller os, at i en lang periode, hvor de fleste også gik rundt og sagde, at alt var i den bedste orden, da blev grundloven groft krænket med ansvarlige myndigheders vidende og endda efter deres tilskyndelse. Derfor synes vi, at denne sag nu må klarlægges helt og fuldt, og derfor må der skaffes anderledes garantier mod gentagelse, end hvad vi hidtil har set.

Det kan måske forekomme ejendommeligt, at denne forespørgsel er stillet af socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti i fællesskab, eftersom den umiddelbare anledning til alt det postyr, der er opstået, er oplysningen om, at efterretningsorganer gennem aflytning havde skaffet sig viden om den konflikt inden for DKP, der førte til dannelsen af SF. Det var en politisk konflikt, der mundede ud i en sådan grad af uenighed, at vi ikke kunne være i parti sammen. Denne uenighed eksisterer stadig, ingen tvivl om det. Men for det første var det, om jeg så må sige, et privat slagsmål og for det andet en rent politisk konflikt, som ingen efterretningsorganisation under nogen omstændigheder havde ret til at blande sig i, det være sig med legale eller illegale midler. Oven i købet blev der brugt illegale midler. Jeg gad nok vidst, hvad hr. Arne Christiansen ville have sagt, hvis han havde fået at vide, at efterretningstjenesten havde plantet mikrofoner i Erik Eriksens gård, dengang man havde den politiske konflikt inden for venstre, der førte til dannelsen af liberalt centrum.

Må jeg lige yderligere sige til hr. Arne Christiansen, at grunden til, at ikke alle 3 partier på det, han kalder den yderste venstrefløj, er med i denne forespørgsel, er, at vi selv og det kommunistiske parti var af den opfattelse, at det netop var disse to partier, som umiddelbart var ramt af den virksomhed, efterretningstjenesten udfoldede dengang. Derfor var det rimeligt, at vi stillede den. Vi har ikke henvendt os til VS. Jeg er helt sikker på, at hvis vi havde gjort det, så havde VS også villet være med. Det er altså ikke et udtryk for, at det kunne vi ikke engang enes om.

Til allersidst er det altså sådan, at vi i socialistisk folkeparti faktisk tager talen om demokrati og grundlovssikrede rettigheder så alvorligt, at det for os ikke er afgørende, hvem der rammes af krænkelser her, men om nogen rammes. Og det er et standpunkt, som vi aldeles ikke ønsker at prale af, udstille eller tage patent på. Jeg ville håbe, at et flertal i denne sal ville dele det standpunkt. Jeg er bange for, at det ikke er tilfældet.

Jeg vil anbefale, at man stemmer for den af hr. Ib Nørlund foreslåede dagsorden. Jeg gør det uden optimisme, men jeg er lige så